Caracciolus, Robertus: Sermones de laudibus sanctorum
Speyer: Peter Drach, 1490

ponit Lactantius li. primo diuinarū insti-
tutionū. ita loquiť. Unus deus q̄ vnꝰ est ip-
ſeꝫ amplissimus increatꝰ. Et plato ī thimeo.
Perfectus et purgatus hinc exiens habita-
bit cū deo. Et vt Hiero. asserit sup̄ p̄mo ca.
Daniel. Hic dixit fabricatorē mūdi deū. et
Aristo. in p̄mo de celo et mūdo. Oēs quidē
summū locū deo tribuūt: et greci et barbari.
et i. xij. metaphi. Dicimꝰ deū aīal sempiter-
nū semp̄ viuēs. et rex Auicēna in ꝓlogo sui
canonis. In primis deo grās agamꝰ: sicut
sui ordinis celsitudo ⁊ bn̄ficij ip̄ius multitu
do mereť. et in eodē ꝓlogo. Si mihi deꝰ au
xiliatus fuerit: et hūc cōfirmauero librū: ad-
dam postea in vno libro Anthidotariū. Et
idē in prima fen. p̄mi libri canonis. doctrīa
iij. ca. ij. de cōplexionibus mēbroꝝ. Deꝰ cui-
ꝫ aīali ⁊ cuiꝫ mēbro donauit ex cōplexione
qđ magis mereť. Et Galienꝰ medicoꝝ p̄n-
ceps: sup̄ p̄ma pticula ꝓnosticoꝝ hypocratꝭ
Nō inuenimꝰ hypocratē dicere ī aliq̄ libroꝝ
suoꝝ: ꝙ deus bn̄dictus et sublimis causasset
aliquā egritudinē. et Rasis ī ꝓlogo libri ad
Almansoriū regē. Regi almansorio cuiꝰ vi-
tam ꝓlonget deus. et Damascenꝰ in ꝓlogo
sui libri. de ꝯsolatione medicinarū. In noīe
dei misericordis cuius noīatu sermo recepit
gratiā et doctrina ꝑfectionē. et idē in ꝓlogo
sue practice. Sanat solus languores deus
et Albumasar in suo introductorio in astro-
nomiā. Deus est mouēs oīa immobilis: cuiꝰ
nomē est benedictū et exaltatū exaltatōe ma-
xima. Et Seneca in tragedijs. Sequiť su-
perbos victora tergo deꝰ. et ad Lucillū. Ni
hil deo clausum est. et Ouidius in li. de arte
amandi. Flectiť iratus voce rogāte deus. et
Sixtus pitagoricus in sentētijs. Cogitatio
hoīm nō latet deū. et Cicero in libro de legi-
bus. Nihil est p̄stantius deo. et li. de natura
deoꝝ. Nulli est nature obediēs aut subiectꝰ
deus: oēm ergo regit ip̄e naturā. et iterū ibi.
Cōprehende aīo: et ꝓpone añ oculos deū. et ī
eodē. Quid esse p̄t in rerū natura hoīe meliꝰ
In eo enī solo est rō qua nihil p̄t esse p̄stanti
us. Esse aūt hoīem q̄ nihil in oī mūdo meli
us esse q̄ꝫ se putet desipiētis arrogātie est. Er
go est aliq̄d meliꝰ: est ergo ꝓfecto deꝰ. Quid
amodo audebūt dicere curiosi: an tantoꝝ vi
roꝝ quoꝝ testimonia retulimꝰ: snīa inanis
est. O stulti et tardi corde ad credendū. O ce
ci peccatores: et inimici dei. O maligne men
tes iniquoꝝ expgiscimini et intuemini eū q̄
oīa cōdidit: oībus p̄est: et nos ꝑdere pōt atꝫ
saluare. Sed q̄ illū nō timēt: nō diligūt neꝫ
venerant: statim inflatis bucchis mihi detra
hunt sic loquenti. Supflua inquiunt ac tu-
mida est tanta p̄cedens turba auctoritatū de
deo: cū eum agnoscamꝰ: cōfiteamurꝫ creato
rē celi et terre: visibiliū oīm et inuisibiliū. O
q̄ꝫ infelix est hoꝝ cōditio tp̄m dū cōpletū ex-
perimur id qđ apl's scribit ad Titū. i. ca. Cō
fitenť se nosse deū: factis aūt negāt.

Ex deus vocať pater noster in quo osten-
ditur eius benignitas q̄ nos allicit ad eū di-
ligendum. Capitulū secundū.

Secundū nomē quo deus noīať a no
bis ē nomē amoris: illud ē pater Mi
ra res ꝑfecto: ꝙ ille q̄ condidit celū et
terrā et oīa q̄ in eis sunt: digneť a nobis ver
miculis pater appellari. Nos tñ ip̄iꝰ filij dei
esse refugimus dū magis hec infima vilia at
ꝫ terrena: q̄ꝫ ip̄m summū bonū diligimus.
Ob id ip̄e cōqueriť dicens Esa. i. ca. Filios
enutriui et exaltaui: ip̄i aūt spreuerūt me. Ve
runtñ vt ad tāti p̄ris dilectionē corda inflam
mentur humana: de ip̄a paternitate tres cōsi
deratōes faciemus.

Prima diciť distinctionis.
Secunda rationis.
Tercia significationis.

Prima cōsideratio diciť distinctōis in q̄
scire libet: ꝙ patres multi sunt: et multiplici
ter accipiuntur. Nam

Primus dicitur carnalis.
Secundus spiritualis.
Tercius sacramentalis.
Quartus infernalis.
Quintus celestialis.

Primus pater diciť carnalis: aut rōne im
mediate generatiōis: de quo diciť Exo. xx. c.
Honora patrē tuū. Aut rōne originis. et sic
oēs aui: paui: attaui: tritaui dicunť p̄res. Vñ
Hiero. sup̄ Danielē asserit de Balthasar q̄
vocat patrē Nabuchodonosor. vt scribitur
Daniel. v. ca. Ex nō facit errorē scientibꝫ scri
pture sancte ꝯsuetudinē: qua ꝓaui oēs ⁊ ma
iores patres vocanť. Nā ꝑm Berosum chal
deum: et Josephum Nabuchodonosor re-
gnauit annis quadragintatribꝫ: cui successit
filius q̄ vocatus est Euilmeridach. huic suc
cessit filiꝰ dictus Neglisar. q̄ mortuo regna-
uit filius eiꝰ Laborsodoc. huius filius fuit
Balthasar. Et nihilominꝰ ip̄e dicebat Da-
nieli. Tu es daniel de filijs captiuitatis iu-
da: quē adduxit rex pater meꝰ. s. Nabucho-
donosor de iudea. Secūdus pater est spi-
ritualis. et sic diciť pater q̄libet sacerdos. vt
patet. xcvi. di. c. q̄s dubitet. vbi diciť. Quis
dubitet sacerdotes christi regū oīm et princi
pum p̄res et magistros censeri. Est insup̄

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-521/0013
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG